

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. Благоевград, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети
декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надя Узунова

Членове: Румяна Бакалова
Миглена Йовкова

при участието на секретаря Мирела Гълъбова
като разгледа докладваното от Румяна Бакалова Въззивно гражданско дело
№ 20211200500971 по описа за 2021 година

Производството е образувано на основание чл.258 и сл.ГПК по въззивна жалба,подадена от Г. КР. М.,чрез процесуалния му представител адв.Анева,насочена против решение №905205 от 22.07.2021г. по гр.д. №4/2021г. по описа на РС Благоевград.Решението се обжалва в частта,с която семейното жилище на страните е предоставено за ползване на майката С.М. и ненавършилото пълнолетие дете А. и в частта за определената издръжка за детето от 200 лв.Във въззивната жалба се поддържат оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на съдебния акт.Сочи се,че съобразно събраните по делото доказателства,следва да се приеме,че жилището е собственост на ЖСК „Илинден-2“.Освен това с гласни доказателства е установено,че членственото правоотношение е принадлежало на бабата на М.,а след това е преминало по наследство на нейните деца.Поддържа,че в случая е следвало да се приложи разпоредбата на чл.56 ал.3 СК,като жилището се предостави за ползване за срок от една година.Моли да се отмени решението в тази част или се определи наем за ползването му.Счита,че решението на първоинстанционния съд е необосновано и незаконосъобразно и по отношение на определената издръжка за малолетното

дете.Поддържа се,че съдът не е взел предвид ниските доходи на бащата,влошеното му здравословно състояние,както и обстоятелството,че не са доказани изключителни нужди,които следва да се задоволяват по отношение на А..Моли да се отмени решението и в тази част,като се определи издръжка,съобразно възможностите на въззивника.Претендира разноски.

От ответната страна СП. Р. М. е постъпил писмен отговор,който се поддържа и в съдебно заседание,а именно,че жалбата е неоснователна,а решението правилно и законосъобразно.Претендира разноски.

Подадената въззивна жалба е допустима,като постъпила в срок,от страна по делото,която има право и интерес да обжалва постановения съдебен акт.

За да постанови своя съдебен акт,първоинстанционният съд е направил задълбочен анализ на събраните по делото доказателства,от фактическа страна изводите му са обосновани и според въззивния съд е приложил правилно материалния закон.

Между страните няма спор, че жилището обитавано от семейството / двамата съпрузи и общото им дете/ е на посочения адрес в гр. Благоевград ул.“Илинден“ №1Б ет.4 ап.12. и по дефиницията на § 1 от ДР на СК е "семеино жилище". Относно правото на собственост за този имот са събрани писмени доказателства.

Според въззивният съд,показанията на свидетелите,че първоначално членственото правоотношение е било на друго лице,след което за член кооператори са приети неговите низходящи не могат да установят релевантни факти.Съгласно чл.23 ЗЖСК при смърт на кооператор членствените му права и задължения преминават върху членовете на неговото семейство, които имат право да придобият имота. По принцип в членствените му права могат да встъпят неговите низходящи по права линия, а когато няма низходящи - възходящите му по права линия до първа степен, ако в едномесечен срок от смъртта на наследодателя, съответно от отказа на членовете на семейството му уведомят писмено управителния съвет.А съгласно Чл. 16. (1)ЗЖСК член на жилищностроителна кооперация може с негово съгласие да бъде заместен изцяло или частично от неговия съпруг, а и с решение на общото събрание - и от негови деца.

Чл.16 ал.2 ЗЖСК регламентира,че Молбата за встъпване в членствени права и съгласието на кооператора се представят на управителния съвет в писмена форма с нотариално заверени подписи.Такива писмени данни,като форма за действителност и за доказване въззивникът не е представил,поради което е неоснователен довода му,че съдът е следвало да приложи в случая разпоредбата на чл.56 ал.3 от СК.

Писмените данни по делото сочат,че Г.М. е член кооператор.

Независимо от начина по който М. е придобил членствено правоотношение в ЖСК,безспорно е ,че именно той е член в тази ЖСК,която е сформирана за построяването на жилищната сграда,в която се намира семейното жилище,/разпределителен протокол от 27.06.2008г./както и видно от подадената имотна декларация през 2010г.,жилището в ЖСК е декларирано като собственост на Г.М..Както е посочил и РС Благоевград,съобразно практиката на ВКС –цитираното решение и Решение № 1363 от 14.11.2008 г. на ВКС по гр. д. № 6165/2007 г., V г. о., ГПК „ В бракоразводния процес не се разрешава спор за собственост. При предоставяне на ползването на семейно жилище изводът за това, чия е собствеността по смисъла на чл. 107 СК (отм.), се следва от формално установените обстоятелства, с които законът скрепва наличие на придобивно основание. „

С оглед на тези писмени доказателства следва да се приеме,че чрез членството си в ЖСК М. е придобил този имот.

Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1 изр. второ СК произнасянето за ползването на семейното жилище при наличието на ненавършили пълнолетие деца е служебно задължение на съда, като основен по значение е критерия "интерес на детето". В случая е обоснован с необходимостта детето на страните да бъде отглеждано в позната обстановка – дом, квартал, и при условията, в които е живяло и живее към момента. Приложена е хипотеза на чл. 56, ал. 2 от СК, когато жилището е собственост на единия съпруг и от брака има ненавършили пълнолетие деца, с предоставяне ползването на семейното жилище на другия, на когото е предоставено упражняването на родителските права, докато ги упражнява. Поради установеното, решението е правилно и законосъобразно.Що се отнася до искането по чл.57 ал.2 СК,направено за първи път във въззивната жалба следва да се отбележи,че

въззивникът не е поискал надлежни доказателства за определяне размера на месечния наем,което обаче не е пречка в друго отделно производство да се претендира такъв.

В процеса страните не са направили искане и ангажирали доказателства за възможността жилището да се разпреди за ползване, с оглед на фактическото съвместно обитаване.

Жалбата е неоснователна и в частта на решението,с което е определена дължимата месечна издръжка на детето А.,при разрешения въпрос за предоставяне на родителските права на майката.

Нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят съобразно с обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и всички обстоятелства, които са от значение за случая, а възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация, които са винаги обективни и конкретни. Родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца съобразно с възможностите на всеки от тях поотделно, като се вземат предвид и грижите на родителя, при когото се отглежда детето. Първоинстанционният съд се е съобразил тези указания.Необходимата издръжка за 8 годишната А. е преценена от първоинстанционния съд общо в размер на 300 лв.,което въззивният съд намира за обосновано с оглед възрастта на детето,специфичните му потребности за образование-учебни пособия и други извънкласни занимания,облекло.Съобразени са и доходите на родителите, както и обстоятелството кой ще полага преките грижи за детето.Отчел е също така,че същите нямат други задължения за издръжка,поради което към настоящ момент могат да отделят по-голям размер средства за отглеждането и възпитанието на детето.Доходът на ответника е над размера от минималната работна заплата,поради което същият може да заплаща издръжка,която надвишава минималната такава,определена с чл.142 ал.2 СК.Г.М. е представил медицинско направление от личния лекар,в което е посочено,че страда от хипертонично сърце,с придружаващо заболяване подагра.Посоченото писмено доказателство не е годно да обоснове здравословно състояние у въззивника,което би възпрепятствало отделяне на средства за издръжка на детето му в размер на 200 лв.Няма данни да е закупувал лекарства или да е

излизал в отпуск по здравословни причини, свързани с тези заболявания, което би се отразило на възможностите му за получаване на доход, който е удостоверен от работодателя му.

По изложените съображения, въззивната жалба следва да се остави без уважение, като на въззиваемата страна се присъдят разноските, направени пред този съд в размер на 450 лв. по представения списък за разноски.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №905205 от 22.07.2021г. по гр.д.№4/2021г. по описа на РС Благоевград в обжалваната част за предоставяне на семейното жилище за ползване и определената издръжка за детето А. М..

ОСЪЖДА Г. КР. М. ЕГН ***** да заплати на СП. Р. М. ЕГН ***** сумата от 450 лв., направени разноски пред ОС Благоевград.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____